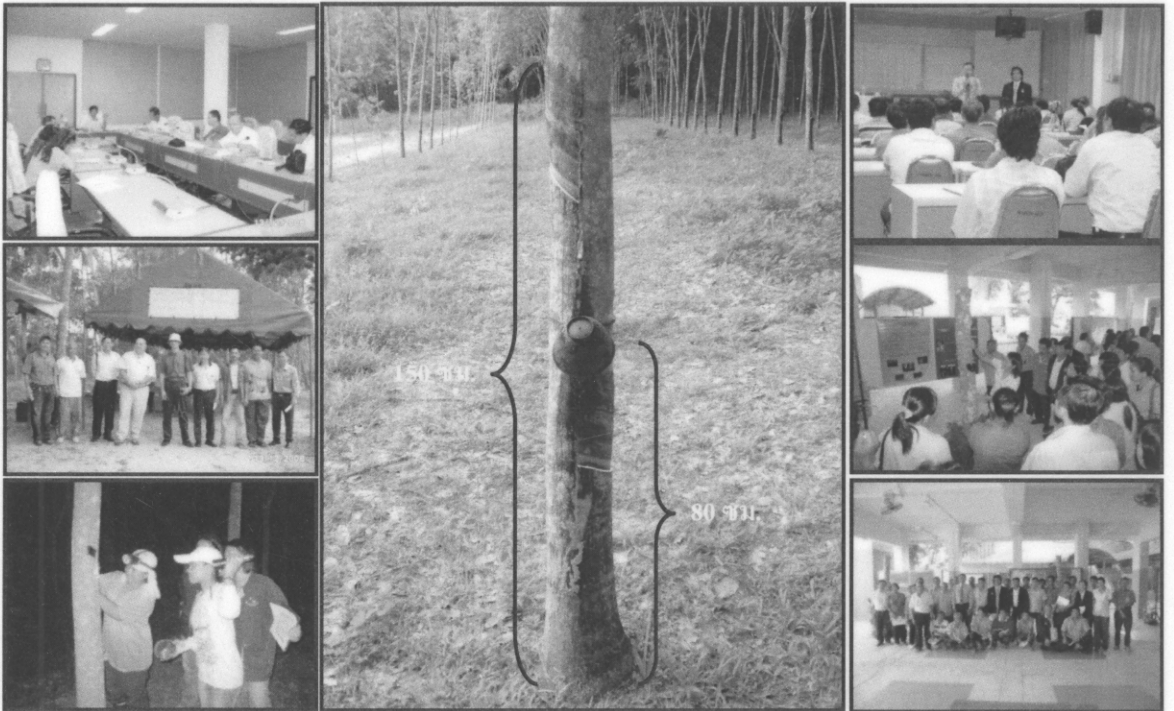

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการการปรับปรุงระบบกรีดเพื่อเพิ่มผลผลิตน้ำยางของยางพารา

Improvement of Tapping Systems to Enhance Latex Yield

of Rubber (*Hevea brasiliensis*)

โดย

สายัณฑ์ สดุดี

อิบรอเฮม ยีดำ

ระวี เจียรวิภา

ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ปี 2553

บทคัดย่อ

ได้มีการรายงานว่ ระบบกรีดแบบสองรอยกรีดเป็นระบบกรีดที่มีแนวโน้มเพิ่มผลผลิตของยางพาราและช่วยยืดอายุการกรีด ดังนั้นจึงได้มีการนำมาทดสอบในจังหวัดสงขลา ทั้งในระดับสถานี (อ.เทพา) และระดับสวน (อ.หาดใหญ่ และ อ.นาหม่อม) ผลการทดลองในระดับสถานีพบว่า ระบบกรีดแบบสองรอยกรีด ($2 \times 1/2S \ 3d/4$) ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 22 เปอร์เซ็นต์จากระบบกรีดแบบรอยกรีดเดียว ($1/2S \ d/2$) และระบบกรีดแบบสองรอยกรีด ($2 \times 1/3S \ d/2.d/3$) ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 16 เปอร์เซ็นต์จากระบบกรีดแบบรอยกรีดเดียว ($1/3S \ 3d/4$) สำหรับในระดับสวน พบว่า การใช้ระบบกรีดแบบสองรอยกรีด ($2 \times 1/3S \ d/3$) ในอำเภอหาดใหญ่ ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 16 เปอร์เซ็นต์จากระบบกรีดแบบรอยกรีดเดียว ($1/3S \ 2d/3$) ในขณะที่การใช้ระบบกรีดแบบสองรอยกรีด ($2 \times 1/3S \ d/2.d/3$) ในอำเภอนาหม่อม ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 11 เปอร์เซ็นต์จากระบบกรีดแบบรอยกรีดเดียว ($1/3S \ 3d/4$) ทั้งในหน่วยของกรัมต่อต้นและกรัมต่อต้นต่อครั้งกรีด ความสิ้นเปลืองเปลือกในระดับสถานีพบว่า ระบบกรีดแบบสองรอยกรีดมีความสิ้นเปลืองเปลือกสูงกว่าระบบกรีดแบบรอยกรีดเดียว โดยมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญย้ง ส่วนในระดับสวนนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติของความสิ้นเปลืองเปลือกระหว่างระบบกรีดทั้ง 2 พื้นที่ การเจริญทางด้านลำต้น ไม่พบความแตกต่างทางสถิติระหว่างระบบกรีดทั้งในการทดลองระดับสถานีและระดับสวน จากการวิเคราะห์องค์ประกอบทางชีวเคมี ประกอบด้วย ปริมาณซูโครส ปริมาณอินทรีซ์ฟอสฟอรัส ปริมาณไรออล และปริมาณเนื้อยางแห้ง รวมทั้งเปอร์เซ็นต์การเกิดอาการเปลือกแห้งของยางพารา พบว่า การใช้ระบบกรีดแบบสองรอยกรีดไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระบบกรีดแบบรอยกรีดเดียว

Abstract

Recently, it has been reported that double cut alternative tapping system (DCA) trends to increase rubber production with an increase of life-span tapping period. Therefore, DCA tapping system was introduced to be tested in Songkhla province: on-station trail at Thepa district and on-farm trails at Hat Yai and Namom districts. In the on-station trail, the result showed that DCA tapping system of $2 \times 1/2S \ 3d/4$ could significantly increased 22% of yield compared with the conventional tapping system . The treatment of DCA ($2 \times 1/3S \ d/2.d/3$) significantly increased yield (16%) compared with that of $1/3S \ 3d/4$ tapping system. In on-farm trails, it showed that DCA tapping system in Hat Yai ($2 \times 1/3S \ d/3$) and Namom ($2 \times 1/3S \ d/2.d/3$) districts trended to provide higher rubber production than those of the conventional tapping systems (16 and 11 % for production parameter of g/t, g/t/tree, respectively). Bark consumption of DCA tapping system at the on-station was also higher than the conventional tapping system, and it was significant difference between the treatments. However, there was no significant in the on-farm trails. The circumference expansion rates of DCA tapping system at the on-station and on-farm trails were not difference between the treatments of DCA and conventional tapping system. Besides, there was no significant difference between the DCA treatment and the conventional treatment in latex physiology (sucrose content, inorganic phosphorus content, reduced thiols content and dry rubber content) and tapping panel dryness.